

Resolució 1833/2025, de 20 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1239/2025

Administració reclamada: Ajuntament de la Coma i la Pedra

Informació reclamada: Projecte d'obres i la llicència corresponent.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Pel que fa a l'abús de dret invocat i en relació amb l'elevat nombre de SAIPs presentades, aquesta Comissió vol palesar que no és aliena a les dificultats dels micropobles en donar compliment a la Llei de transparència (i d'altres) però això no l'eximeix de complir amb totes les obligacions de publicitat activa que determina la Llei, per una banda; i per l'altra, a facilitar l'exercici del dret d'accés a la informació pública d'acord amb els preceptes de la Llei. Quant a la finalitat en l'exercici del dret per part de la persona reclamant és perjudicar i/o obstaculitzar el normal funcionament de l'administració, aquesta Comissió, revisat el cas concret, considera que l'Ajuntament no l'ha acreditat de forma acurada i contrastada. Per tot això, aquesta Comissió considera que no és procedent admetre l'abús de dret. Pel que fa a l'objecte de reclamació, la mateixa persona reclamant, a la vista de les circumstàncies del cas, l'ha reduït substancialment i demana tenir accés a la caràtula del projecte on consti el visat del col·legi corresponent i la corresponent llicència d'obres. Quant als límits referits en l'article 21 LTAIPBG, aquesta Comissió, un cop reduït l'objecte, no n'aprecia cap. Pel que fa a les dades de caràcter personal, caldrà atendre l'article 24 LTAIPBG. Quant a l'oposició de la tercera persona afectada, cal indicar que aquest dret no queda limitat a les persones que puguin resultar afectades per la construcció de l'habitatge (com bé podrien ser persones titulars de finques colindants) sinó que es projecta sobre la informació pública (en els termes descrits al referenciat article 2.b LTAIPBG) i s'ajusta a la finalitat de la Llei; en segon lloc, el fet que aquest document (el projecte) s'hagi elaborat en el marc d'una relació privada entre l'arquitecta autora i la persona titular, en el moment que forma part d'un expedient administratiu (llicència d'obres) té la consideració d'informació pública. I en darrer terme, pel que fa a la invocació dels límits derivats de l'article 21.1.f) LTAIPBG (la intimitat i els altres drets privats legítims) pel fet de facilitar informació sobre la distribució de l'habitatge, límit que s'hauria de considerar per part d'aquesta Comissió, ha quedat resolt amb la concreció d'accés feta per la persona reclamant. Per això, aquesta Comissió considera pertinent estimar el dret d'accés a la informació pública relativa a la caràtula del projecte on constin les dades relatives a l'arquitecta i el número i data de visat així com a llicència d'obres concedida, amb la prèvia pseuonimització d'aquelles dades que resultin excessives per la finalitat perseguida, com pot ser el DNI complet de la persona beneficiària de la llicència, la seva adreça (postal i/o electrònica) i dades tributàries.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Territori. Urbanisme. Llicències d'obres. Llicències particulars. Projectes. Reclamació contra inadmissió. Abús de dret. Límits. Oposició tercers. Al·legacions. Intimitat. Altres drets privats. Protecció de dades. Concreció d'objecte. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà.



Antecedents

1. El 13 de juliol de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1239/2025 presentada per una persona física contra l'Ajuntament de la Coma i la Pedra, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 27 de juny de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) a l'Ajuntament de la Coma i la Pedra demanant "tenir accés a la llicència d'obres així com també al projecte de la finca, C/ Clota, 14, amb referència cadastral: 2199949CG8629S0001SF". Motiva la seva sol·licitud en un conflicte d'interessos.
3. En la Reclamació s'aporta la Resolució de data 27 de juny per la qual l'Ajuntament va inadmetre la SAIP per incórrer en abús del dret amb els següents arguments:

"Amb caràcter previ a la sol·licitud objecte d'aquesta resolució, la persona aquí sol·licitant ha presentat davant d'aquest Ajuntament, com a mínim, 43 sol·licituds d'accés.

Val a dir que la GAIP no és aliena a l'activitat desmesurada de la persona reclamant. De fet, en algunes d'aquestes sol·licituds que s'han relacionat ha intervingut la GAIP com a conseqüència de les diverses reclamacions interposades per la persona aquí sol·licitat.

És evident que qualsevol altre ajuntament de Catalunya de les característiques de l'Ajuntament de la Coma i la Pedra, amb menys de 300 habitants, no rep tantes sol·licituds d'accés a la informació pública, i encara menys, formulades per una mateixa persona.

Així les coses, tal com s'avançava escau acudir a la figura de l'abús del dret. A aquest respecte la GAIP va establir en la resolució 388/2017 que, tenint en compte que la Llei 19/2014 no preveu que puguin ser inadmeses les sol·licituds d'accés repetitives o abusives en els termes en què ho fa l'article 18 de la legislació estatal (Llei 19/2013), *"només resulta adequada quan la finalitat pretesa amb l'accés no sigui l'obtenció d'informació per tal de controlar l'acció pública, sinó obstruir el normal funcionament de l'Administració com a mesura de pressió per a l'obtenció d'un interès privat o com acció de venjança (...)"*. En el mateix sentit es pronuncia la resolució 1041/2024.

En termes similars la GAIP indica en la resolució de la reclamació 134/2016 que en relació amb *"l'abús de dret com a causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública, la GAIP (Resolució sobre la Reclamació 36/2015) ha assenyalat que "les sol·licituds manifestament repetitives o amb un caràcter abusiu, que són causa d'inadmissibilitat per a la legislació bàsica de transparència, no ho són formalment per a les administracions catalanes, atès que la legislació catalana de transparència (article 29 LTAIPBG) no ho*



preveu així i pot decidir un major grau d'exposició administrativa a les sol·licituds d'accés a la informació pública; tanmateix, això no treu que el principi general de prohibició de l'abús del dret d'accés, si és acreditat suficientment per qui l'al·lega, pugui comportar la inadmissió o la desestimació de les sol·licituds d'accés a la informació". Ara bé, per poder al·legar aquesta eventual causa d'inadmissibilitat cal acreditar-ne la concurrència (...)."

Així mateix, en la resolució de la reclamació 7/2016, la GAIP assenyala que "Aquesta Comissió de Garantia ja ha tingut ocasió d'assenyalar, a la Resolució sobre la Reclamació 36/2015, que "el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió [a diferència de la Llei estatal 19/2013, que la contempla al seu article 18.1.e] no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret" (FJ 4). Allí també es va subratllar que aquest possible abús ha de ser al·legat i acreditat degudament per l'Administració, i ser objecte d'interpretació restrictiva."

En aquesta mateixa resolució la GAIP afegeix que "podria existir abús de dret en el cas que s'acredités, per exemple, que s'usa el mecanisme del dret d'accés amb la finalitat impròpia de sobrecarregar de feina una Administració (...).

Al seu torn, en la resolució 444/2022, la GAIP exposa que "no es pot descartar la concurrència del caràcter abusiu de la Reclamació, atesa la concurrència de factors com ara l'elevadíssim nombre de sol·licituds del mateix sindicat reclamant, el caràcter reiteratiu d'algunes d'elles, el requeriment en la majoria de casos de processos costosos d'elaboració de la informació sol·licitada, l'eventual escassa utilitat de la informació sol·licitada per a l'exercici de les funcions representatives del sindicat reclamant o la descara amb la que es presenten algunes de les accions, que obliga tan a l'ICS, com a la GAIP, a una tasca de tramitació perfectament evitable."

I en la resolució de la reclamació 36/2015 la GAIP admet que "*podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència).*"

D'altra banda, en la resolució de les Reclamacions 191/2016, 192/2016, 193/2016, 194/2016, 195/2016, 197/2016, 199/2016 i 202/2016 (acumulades) la GAIP remarcava el següent:



“És exigible que les persones facin un ús responsable i ponderat de l'exercici del dret d'accés a la informació pública per tal que no es perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i d'aquesta mateixa Comissió que repercuteixi negativament en les expectatives d'exercici i de garantia del dret d'accés per part d'altres persones, atesa la limitació de recursos humans que pateixen les administracions, i aquesta mateixa Comissió, en l'escenari de reducció continuada de personal a què es veuen sotmeses en els darrers anys.

Cal advertir que un exercici del dret d'accés massiu i negligent en els termes exposats podria infringir el principi general del Dret que proscriu l'abús de dret recollit en els articles 111.7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol (Resolució de la GAIP d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015), si s'inferís de la manca d'interès o de diligència mostrada en el control i seguiment de les respostes donades a les seves pròpies peticions i reclamacions, que la finalitat i pretensió de la persona reclamant amb les seves sol·licituds i reclamacions no és pròpiament l'accés a la informació o l'obtenció de la tutela del seu dret a accedir-hi.”

Doncs bé, el nombre de sol·licituds d'accés presentades per la persona aquí sol·licitant fins aquest moment, evidencien que concorre un abús del dret d'accés a la informació pública, atès que excedeix amb escreix el seu normal exercici. En efecte, tal com manifesta la GAIP en la resolució de la reclamació 36/2015 *“l'historial de preguntes i sol·licituds d'accés de la persona reclamant poden ser indicatòries d'una pràctica propera a l'abús del dret d'accés a la informació pública”*.

És notori que l'interès perseguit per la persona sol·licitant amb les múltiples sol·licituds d'accés a informació pública presentades no és la transparència, sinó obstaculitzar el normal funcionament de l'Ajuntament de la Coma i la Pedra.

En aquest punt, no és pot obviar que la sol·licitud d'accés a informació pública no és l'únic instrument emprat per la persona sol·licitant per dur a terme la dita obstaculització. En efecte, com és sabut, la persona sol·licitant també ha presentat un bon nombre de queixes, denúncies o reclamacions, com ara davant la Síndica de Greuges de Catalunya o l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.”

L'Ajuntament exposa l'objectiu del que considera una activitat desproporcionada i manifesta l'esforç de l'Ajuntament per atendre les SAIP.

4. El 18 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment



que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. El 21 de juliol de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. El 13 d'agost l'Ajuntament tramet a la GAIP l'informe requerit en què exposa els motius pels quals es va resoldre la inadmissió de la SAIP per abús de dret en els mateixos termes que els indicats en l'antecedent 3.

S'afegeix informació detallada respecte al que considera l'interès perseguit per la persona ara reclamant i la situació perjudicial que provoca a l'Ajuntament i que, en resum, el porta a considerar que l'objectiu de l'activitat en l'exercici del dret és desproporcionada.

Referenciant la resolució 892/2025 d'aquesta Comissió en relació amb tres condicions que han de coincidir per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques diu argumenta el perjudici per al normal funcionament de l'Ajuntament, sobretot en el cas d'un municipi de 300 habitants, i els perjudicis personals que se'n deriva. Insisteix en que "la finalitat persegueix la persona aquí reclamant no és un benefici propi o el control de l'acció pública. La finalitat perseguida és perjudicar aquesta Administració, els seus membres i el seu personal" i que "el dret d'accés a la informació pública ha derivat en un mer instrument que empra la persona reclamant per sobrecarregar de feina l'Ajuntament i per causar un perjudici personals als membres de l'Ajuntament i al seu personal".

I finalment palesa que "és necessari posar de relleu l'esforç ingent que ha dut a terme aquest Ajuntament per atendre la multitud de sol·licituds presentades per la persona sol·licitant fins al moment d'aplicar la figura de l'abús del dret. No obstant, la persistència de la persona sol·licitant en paralitzar l'activitat d'aquest Ajuntament i desgastar els seus membres i personal fa necessari adoptar aquesta mesura dràstica, en benefici de l'interès general que ha de perseguir l'Ajuntament, i per a la protecció de la salut de les seves persones empleades".

I identifica les terceres persones afectades (l'arquitecta i el titular de la llicència).

7. El 2 d'octubre de 2025 la GAIP trasllada l'informe emès per l'Ajuntament i li atorga un termini de 5 dies perquè manifesti, si ho considera oportú, el seu posicionament.
8. El 6 d'octubre de 2025 la persona reclamant presenta al·legacions en el sentit que:

8.1. Respecte a la inexistència de causes d'inadmissió, enumera els límits per a l'exercici del dret d'accés a la informació pública i considera que en aquest cas, "no es dona el perjudici a cap dels conceptes enumerats, essent que l'interès públic en la sol·licitació de la informació és evident. Explicita una investigació de l'Oficina Antifrau de Catalunya i manifesta que "la finalitat perseguida no pot ser mai causar un perjudici (.../...) sinó obtenir informació rellevant sobre l'acció pública, com són dues llicències i dos projectes d'obra. Així les coses, la justificació de l'Ajuntament no guarda cap proporció amb la realitat. La corporació justifica la negativa a facilitar la informació pel caràcter abusiu de la reclamació, quan sol·licitar l'accés a dues llicències, ni té caràcter abusiu, ni implica l'accés a un volum ingent d'informació."

8.2. Respecte a l'abús de dret "cal dir que qui subscriu inicia el control de l'acció pública l'any 2022, tenint computades des d'aleshores, certament, 42 sol·licituds d'accés a la informació pública. Això representa una mitjana de 10 sol·licituds per any, el que implica ni una sol·licitud per mes. En conseqüència, la motivació de la demanda desmesurada d'accés a la informació és falsa. Tanmateix, malgrat el nombre ínfim de sol·licituds en quatre anys, cal dir que 42 sol·licituds no constitueixen per se un abús de dret, sense diferenciar o analitzar el contingut, l'objecte o reiteració de les mateixes, ni si són iguals o similars. La simple quantificació no és abús, especialment a l'administració local amb obligacions de transparència, el que genera una conclusió apriorística. En aquest sentit, el suposat col·lapse administratiu que addueixen els informes, com a conseqüència prioritària del comportament de la meua persona com a reclamant, no ofereix dades sobre els temps de tramitació, afectació concreta a procediments o obligació de justificar que no existeixen alternatives organitzatives que permetin assumir el dret d'accés a dues llicències i a dos projectes d'obra."

8.3. Manifesta la seva rotunda disconformitat amb les acusacions fornides per l'Ajuntament i aporta informació sobre el personal.

Per tot això, sol·licita que es resolgui la reclamació.

9. El 14 d'octubre de 2025 aquesta Comissió requereix a l'Ajuntament que traslladi la Reclamació a les persones els drets de les quals es puguin veure afectats per la informació reclamada i els indiqui que disposen d'un termini de deu dies per fer-nos arribar les consideracions que considerin adients. Un cop fet el trasllat, cal que ens informin de la data en què s'ha practicat i que ens feu arribar la documentació acreditativa de la recepció.
10. En la mateixa data es comunica a la persona reclamant l'ampliació del termini per resoldre pel trasllat als tercers afectats d'acord amb el que preveu l'article 34.1bis del RGAIP i de conformitat amb el que estableix l'article 42.9 LTAIPBG.



11. El 28 d'octubre l'Ajuntament de la Coma i la Pedra trasllada a aquesta Comissió les evidències de la notificació practicada a les terceres persones afectades acceptades el mateix dia 27 i 28 d'octubre.
12. El 28 d'octubre una de les persones afectades tramet a la GAIP les següents al·legacions:
"Com a propietaria de la finca situada al Carrer Clota, 14, de la Coma i la Pedra faig les següents al·legacions. No crec que he de donar ni la llicència d'obres ni el projecte executiu de la meua futura vivenda, per els següents motius: 1) si la persona reclamant no és veï ni veïna colindant del terreny, llavors no esta afectada per la construcció, doncs no ha de saber res de la llicència d'obres, com a molt pot saber que está pagada. 2) per raons obvies, com que he pagat un projecte executiu, document privat, no he de donar-lo a una persona desconeguda per raons de seguretat. En un futur no voldria que un possible lladre poguera entrar a ma casa i saber per exemple on está el meu dormitori o altra habitació. Tot el projecte és privat, per eixa raó el vaig pagar i per aixó no he de donar-lo a conèixer."
13. El 30 d'octubre persona reclamant presenta una rectificació i petició en els següents termes: "Que del projecte d'obres només poder veure la caràtula, hon consta el visat i l'arquitecte del projecte. Pel que fa la llicència tal com vaig sol·licitar".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.



2. Sobre l'abús de dret invocat

En el cas que ens ocupa, la primera qüestió a considerar és l'abús de dret invocat per l'administració reclamada.

Entre els arguments esgrimits (antecedents 3 i 6) l'Ajuntament referencia el gran nombre de sol·licituds (com a mínim 43) que qualifica de "desmesurada", que algunes d'aquestes han estat objecte de reclamació i considera "evident" que cap altre ajuntament de les seves característiques (menys de 300 habitants) rep tantes SAIP.

Respecte a aquestes primeres consideracions, i pel que fa als anomenats micropobles a què es refereix l'Ajuntament en indicar la seva població, certament aquesta Comissió no és aliena a les dificultats que aquests tenen per donar compliment a la Llei de transparència (i d'altres) però això no l'eximeix a donar compliment a totes les obligacions de publicitat activa que determina la Llei, per una banda; i per l'altra, a facilitar l'exercici del dret d'accés a la informació pública d'acord amb els preceptes de la Llei. És per això que en altres ocasions la Comissió ha apel·lat a la implicació d'administracions supramunicipals per a facilitar i/o mancomunar la seva gestió.

L'Ajuntament refereix diferents resolucions d'aquesta Comissió en les quals s'ha admès l'abús de dret. Entre aquestes, la resolució 388/2017 que si bé reconeix que la inadmissió per abús de dret "només resulta adequada quan la finalitat pretesa amb l'accés no sigui l'obtenció d'informació per tal de controlar l'acció pública, sinó obstruir el normal funcionalment de l'Administració com a mesura de pressió (.../...)" també reconeix que "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret i no pas amb el volum de la informació que es sol·licita". En aquest mateix sentit s'expressa la Resolució sobre la Reclamació 36/2015 en quan afirma que: "si una Administració vol al·legar un ús abusiu del dret o una infracció del principi de bona fe per oposar-se a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, haurà d'acreditar raonadament aquest caràcter, sobre la base de consideracions com les que s'acaben de fer en ordre a concretar el contingut d'aquest principi, bé sigui en relació amb una sol·licitud concreta d'informació pública o en relació amb un historial de sol·licituds, amb el benentès que, a més, cal interpretar restrictivament les causes que poden dur a la denegació de l'accés, atès l'especial vigor que atorga a aquest dret l'LTAIPBG".

Per tant, és imprescindible per inadmetre l'exercici del dret que l'administració afectada acrediti de forma acurada i contrastada que la finalitat per la qual s'exerceix no és l'obtenció d'informació pública amb la finalitat que refereix l'article 1.2 LTAIPBG, "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública", sinó l'obstrucció de la mateixa administració, ja que s'està



limitant un dret reconegut (que no un dret fonamental) per la mateixa Constitució espanyola derivat de l'article 105.b.

Respecte al volum de SAIPs i reclamacions a les que es refereix l'Ajuntament, més enllà de referir el nombre, aquest no ha indicat el període en què s'han formulat (val a dir que la Llei de transparència és vigent des de l'any 2015), ni tampoc el sentit de les resolucions ni sobre el tema que versen aquestes sol·licituds d'informació. Contràriament, i de l'anàlisi realitzada per aquesta Comissió, es constata que els temes sobre els quals tracten les reclamacions fan referència a aspectes que fàcilment són susceptibles de ser revisats i fiscalitzats en el marc de la Llei de transparència. Des de l'any 2015 consten un total de divuit reclamacions:

- una l'any 2018 resolta amb la Resolució 34/2018 per desistiment;
- tres l'any 2022 (resolució 777/2022 que estima parcialment la reclamació 676/2022, resolució 750/2022 que desestima la reclamació 721/2022 i resolució 177/2023 d'estimació que resol la reclamació 1156/2022);
- tres més l'any 2023 (resolució 54/2024 que resol la reclamació 882/2023, resolució 1115/2023 que resol la reclamació 887/2023 i resolució 316/2024 que resol la reclamació 1328/2023) totes elles resoltes per pèrdua sobrevinguda);
- sis durant l'any 2024 (resolució 240/2024 que resol la reclamació 113/2024 que és inadmesa per prematura, resolució 360/2024 que resol la reclamació 114/2024, resolució 858/2024 que resol la reclamació 749/2024 i resolució 1111/2024 que resol la reclamació 975/2024 resoltes per estimació, la resolució 1399/2024 que resol la reclamació 1236 per pèrdua sobrevinguda i la resolució 1400/2024 que resol per estimació la reclamació 1237/2024).

I pel que fa a enguany, consten 5 reclamacions: la 1176/2025 resolta per la resolució 1201/2025 per desistiment, la reclamació 1224/2025 resolta per estimació el passat 13 de novembre, la reclamació 239/2025 objecte d'aquesta resolució, la reclamació 1467/2025 resolta amb la Resolució 1636/2025 de 23 d'octubre per estimació i la reclamació 1567/2025 resolta també per estimació mitjançant Resolució 1649/2025, de 23 d'octubre.

Centrant l'anàlisi en els darrers dos anys (2024 i 2025) amb un total d'11 reclamacions hom constata que quatre d'aquestes fan referència a informació que està subjecte a publicitat activa - retribucions, relació de llocs de treball i llistats de decrets- i han estat estimades per part d'aquesta Comissió (reclamacions 114/2024, 975/2024, 1237/2024 i 1467/2025), tres fan referència a llicències d'obres i projectes tècnics (113/2024 i 1224/2025 i 1239/2025), i quatre a temes relacionats amb els recursos econòmics (749/2024, 1236/2024, 1176/2025 i 1567/2025); temàtiques, per una banda, que són molt recurrents en l'àmbit de l'exercici del dret d'accés i que, com ja hem referit, s'emmarquen en la finalitat mateixa de la Llei d'acord amb l'article 1.2. I per



l'altra, reclamacions que s'haguessin pogut evitar amb el compliment dels requeriments de publicitat activa que es detallen en els articles 8 al 15 LTAIPBG.

L'Ajuntament també apel·la a la resolució de les Reclamacions 191/2016, 192/2016, 193/2016, 194/2016, 195/2016, 197/2016, 199/2016 i 202/2016 (acumulades) en la qual la mateixa GAIP remarcava "l'ús responsable i ponderat de l'exercici del dret d'accés a la informació pública per tal que no es perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i d'aquesta mateixa Comissió que repercuteixi negativament en les expectatives d'exercici i de garantia del dret d'accés per part d'altres persones, atesa la limitació de recursos humans que pateixen les administracions, i aquesta mateixa Comissió (.../...)". Val a dir, que aquell supòsit, la inadmissió es va basar en el fet que les sol·licituds d'informació en què es fonamenten les indicades reclamacions havien estat objecte de reclamació i pronunciament estimatori per part d'aquesta mateixa Comissió en dies anteriors i la persona reclamant no havia fet un seguiment "diligent i acurat" de les seves accions.

Com s'ha constatat en la transcripció parcial dels informes emesos per l'Ajuntament, la justificació de l'interès de perjudicar i/o obstaculitzar el normal funcionament de l'administració per part de la persona reclamant es basa en criteris subjectius que podrien arribar a justificar l'abús de dret, si es constata de forma fefaent la voluntat de la persona reclamant de perjudicar el normal funcionament de l'Ajuntament i causar perjudicis personals. La mera invocació per part de l'administració de la intencionalitat de la persona reclamant en les seves sol·licituds, no comporta, de facto, admetre l'abús de dret si aquest no s'acredita. L'Ajuntament s'ha limitat a referir una "enemistat" vers als regidors i regidores i a insinuar, sense poder-ho atribuir pel caràcter confidencial de les denúncies, la relació d'una actuació de l'OAC contra treballadors públics. Ha establert també la relació directa, sense acreditar-ho, de baixes mèdiques i de canvis de llocs de treball del personal del mateix Ajuntament.

Per tot això, aquesta Comissió considera que no és pertinent, en aquestes circumstàncies, inadmetre la sol·licitud per abusiva.

3. Sobre la concreció de l'objecte de la Reclamació, el dret a la informació i els límits

Tal com es desprèn de l'antecedent 13, la persona reclamant, a la vista de les circumstàncies del cas, ha reduït l'objecte de la seva reclamació en tenir accés a la caràtula del projecte on consti el visat del col·legi corresponent i la corresponent llicència d'obres.

Un cop concretat l'objecte, en primer lloc, cal indicar que es tracta d'informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents



que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”.

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Quant als límits referits en l'article 21 LTAIPBG, aquesta Comissió, un cop reduït l'objecte, no n'aprecia cap. Pel que fa a les dades de caràcter personal, l'article 24.1 estableix que “s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits”. L'apartat 2 d'aquest article, pel que fa a dades personal no incloses en l'article 23 LTAIPBG, estableix que es pot donar accés amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades; i que per a dur a terme aquesta ponderació cal tenir en compte, entre altres, la finalitat de l'accés.

Pel que fa a les al·legacions formulades per la tercera persona afectada (antecedent 12) val a dir, en primer lloc que el dret d'accés a la informació pública no queda limitat a les persones que puguin resultar afectades per la construcció de l'habitatge (com bé podrien ser persones titulars de finques colindants) sinó que es projecta sobre la informació pública (en els termes descrits al referenciat article 2.b LTAIPBG) i que la finalitat del seu exercici, com s'ha indicat en el fonament jurídic anterior, és el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública; en segon lloc, el fet que aquest document (el projecte) s'hagi elaborat en el marc d'una relació privada entre l'arquitecta autora i la persona titular, en el moment que forma part d'un expedient administratiu (llicència d'obres) té la consideració d'informació pública perquè aquesta inclou “la que li subministren els altres subjectes obligats” per a l'exercici de les funcions que són pròpies de l'Administració (com és la concessió d'una llicència d'obres). I en darrer terme, pel que fa a la invocació dels límits derivats de l'article 21.1.f) LTAIPBG (la intimitat i els altres drets privats legítims) pel fet de facilitar informació sobre la distribució de l'habitatge, límit que s'hauria de considerar per part d'aquesta Comissió, ha quedat resolt amb la concreció d'accés feta per la persona reclamant, que ha quedat limitat a la caràtula del projecte on constin les dades relatives a l'arquitecta i el número i data de visat així com a llicència d'obres concedida, com ja s'ha dit anteriorment.

Dit això, tenint en compte la finalitat referida per la persona reclamant en d'obtenir informació rellevant sobre l'acció pública”; que la informació reclamada és informació urbanística i pren



especial rellevància el dret a la informació en aquest àmbit en el qual el control de la legalitat pot ser instada per qualsevol ciutadà (article 12 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme) i que aquesta acció pública "si és motivada per l'execució d'obres que es considerin il·legals, es pot exercir mentre se'n perllongui l'execució i, posteriorment, fins al venciment dels terminis de prescripció determinats pels articles 207 i 227, sens perjudici del que estableix l'article 210"; aquesta Comissió considera pertinent estimar el dret d'accés a la informació pública relativa a la caràtula del projecte on constin les dades relatives a l'arquitecta i el número i data de visat així com a llicència d'obres concedida, amb la prèvia pseudonimització d'aquelles dades que resultin excessives per la finalitat perseguida, com pot ser el DNI complet de la persona beneficiària de la llicència, la seva adreça (postal i/o electrònica) i dades tributàries.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD,



impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Regulació de les obres de particulars i de tercers* (codi 0138), sèrie *Llicències d'obres majors* (2413).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.



Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de novembre de de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1239/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de La Coma i la Pedra que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 immediatament, un cop exhaurit el termini previst a l'article 34.3 de la LTAIPBG.
3. Requerir a l'Ajuntament de La Coma i la Pedra a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1239/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.